

Do Wszystkich zainteresowanych Wykonawców

Dotyczy: „Świadczenie usług odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych i w części niezamieszkałych na terenie Gminy Piątek od 02.01.2026 r. do 31.12.2027 r.”

Gmina Piątek działając na podstawie art. 135 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2024r. poz. 1320 z późn. zm.), wyjaśnia treść SWZ:

Pytanie nr 1:

1. Załącznik nr 8 do SWZ – projektowane postanowienia umowy - § 13 ust. 1 pkt. 10:

Zamawiający w § 18 ust 2) projektowanych postanowień umownych napisał, że:

2. Zamawiający zastrzega sobie prawo dochodzenia odszkodowania w przypadku nieosiągnięcia przez Wykonawcę wymaganych przepisami prawa: poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, poziomu ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania, poziomu składowania, koniecznych do osiągnięcia w okresie sprawozdawczym, w wysokości co najmniej równej kwocie kary przewidzianej przepisami prawa dla Zamawiającego za niewywiązanie się z tego obowiązku, w stosunku do masy odpadów odebranych przez Wykonawcę."

Wykonawca wskazuje, że obowiązek osiągnięcia wymaganych poziomów przygotowania odpadów komunalnych do ponownego użycia i recyklingu wynika z art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, dalej jako „ucpg” i spoczywa na gminach jako realizacja ich zadania własnego w zakresie utrzymania czystości i porządku. W przypadku systemu gminnego ustawodawca jednoznacznie przesądził, że zarówno obowiązek osiągnięcia ww. poziomów, jak i ewentualne konsekwencje finansowe w przypadku ich nieosiągnięcia, w tym kary administracyjne, obciążają gminę, a nie podmiot świadczący usługi w ramach umowy.

Tymczasem, Zamawiający w § 13 ust. 1 pkt 10) projektowanych postanowień umownych przewidział nałożenie na Wykonawcę kar umownych za nieosiągnięcie przez Wykonawcę poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych.

Wykonawca w tym miejscu podnosi, że osiągnięcie takich wymogów jest obiektywnie niemożliwe do spełnienia przez Wykonawcę, z tego chociażby względu, że w warunkach niniejszego zamówienia Wykonawca ma niezwykle ograniczony zakres działań, które może podjąć, a które mają lub mogą mieć wpływ na osiągnięcie wymaganych poziomów odzysku i recyklingu. Przede wszystkim Wykonawca nie ma wpływu na jakość odpadów komunalnych odbieranych w ramach umowy. Wobec czego Wykonawca działając profesjonalnie i z należytą starannością może tych poziomów nie osiągnąć, z uwagi na wielość czynników niezależnych od niego.

W ocenie Wykonawcy, są to założenia i cele w oczywisty sposób sprzeczne z prawem, gdyż prowadzą do całkowitej utraty przez gminę zainteresowania podejmowaniem przez ich ograny działań w zakresie osiągania wymaganych poziomów recyklingu, m.in., działań organizacyjnych i działań sankcyjnych względem mieszkańców nierealizujących obowiązku selektywnej zbiórki odpadów, skoro i tak pełną realizację celów miałby zapewnić Wykonawca realizujący usługę na rzecz gminy, a ponadto zmierzają do uniknięcia motywujących skutków sankcji administracyjnych wobec Gminy Piątek.

Wykonawca podkreśla przy tym, że niemożność osiągnięcia tych poziomów ma charakter obiektywny, w tym sensie, że żaden wykonawca nie ma możliwości, z przyczyn prawnych i faktycznych, sprostać wymogom, które stawia Wykonawcy Zamawiający.

Zgodnie z art. 387 § 1 kc umowa o świadczenie niemożliwe jest nieważna. Jak wskazuje się w doktrynie: świadczenie niemożliwe oznacza w zasadzie takie zachowanie, którego żadna osoba nie może zrealizować (tak też wyr. SN: z 22.11.1973 r, III CRN255/73, Legaiis; z 8.5.2002 r, III CKN1015/99, Legaiis; z 8.1.2009 r, ICSK239/08, Legaiis; z 20.3.2009 r., II CSK 611/08, Legaiis; z 12.8.2009 r., IV CSK81/09, Legaiis; z 18.5.2011 r., III CSK217/10, Legaiis). w przypadku

świadczeń opisanych skutkowo chodzi o taki stan rzeczy, którego żadna osoba nie jest w stanie osiągnąć w sposób wskazany w umowie, a jeżeli umowa nie wskazuje sposobu realizacji świadczenia - w żaden sposób. (...) jest to umowa o świadczenie niemożliwe.

Właśnie z takim stanem rzeczy mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Niemożność ta jest przy tym pierwotna, bowiem od dawna w branży głośno mówi się, że poziomów tych nie będzie się dało uzyskać.

Organizacje branżowe od dawna postulują:

„Apelujemy do Gmin o niewprowadzanie i nienakładanie na wykonawców odbierających

i zagospodarowujących odpady komunalne kar za niezrealizowanie niemożliwego do osiągnięcia obowiązku uzyskania poziomów recyklingu 55%, lecz raczej o współpracę i dialog, które mogą doprowadzić do wypracowania wspólnych rozwiązań organizacyjnych i edukacyjnych, zwłaszcza na rzecz poprawy selektywnej zbiórki odpadów u źródła.”
<https://pigo.org.pl/2025/05/15/stanowisko-pigo-w-sprawie-poziomow-przygotowania-do-ponownego-uzycia-i-recyklingu-odpadow-komunalnych/>

Co więcej, wydaje się, że niemożność ta jest nieprzemijająca, bowiem nie sposób doszukać się jakichkolwiek prognoz co do tego, żeby jakość zbiórki u źródła drastycznie polepszyła się w okresie realizacji Umowy, a pozostałe inne czynniki (np. wymagania recyklerów) mogą dodatkowo mieć negatywne oddziaływanie na osiągnięcie przez Wykonawcę poziomu recyklingu w 2026 roku. Remedium nie jest jednak przerzucenie całkowitej odpowiedzialności na Wykonawcę.

Z natury stosunku prawnego - Umowy o świadczenie usług, regulowanej przez przepis art. 750 k.c., która ma łączyć wykonawcę z Zamawiającym, wynika, że Wykonawca nie może gwarantować osiągnięcia poziomów recyklingu, jest to bowiem skutek niezależny od działań Wykonawcy, jego świadczeń wynikających z Umowy. Takie zapisy Umowy naruszają, w ocenie Wykonawcy, przepis art. 3531 k.c. Jak wynika bowiem z powyższych rozważań nie sposób uzyskać poziomów recyklingu przy tak dużej ilości zmieszanych odpadów komunalnych. Niniejszym w okolicznościach faktycznych nawet Wykonawca, który prawidłowo, z dochowaniem podwyższonej staranności będzie realizował Umowę, może nie osiągnąć ustawowych poziomów recyklingu i być może będzie zmuszony do zapłaty kary umownej.

Co istotne, Zamawiający obligując Wykonawcę do osiągnięcia ustawowych poziomów recyklingu i przerzucając na wykonawcę karę umowną za ich nieosiągnięcie, nie uwzględnił w umowie nowego stanu prawnego i faktycznego jakim jest uruchomienie w 2025 r. tzw. „systemu kaucyjnego”, który spowoduje odpływ, z masy odpadów komunalnych, odpadów selektywnie zebranych czyli tych najbardziej „kalorycznych” i najbardziej nadające się do recyklingu.

W konsekwencji, Wykonawca nie może odpowiadać w stopniu przewidzianym przez Zamawiającego za brak osiągniętych poziomów recyklingu, ponieważ ich osiągnięcie zależy od wielu czynników, które w większości przypadków są całkowicie niezależne od Wykonawcy.

Taka regulacja kar umownych jest niezgodna z przepisami ustawy Pzp, tj. z art. 433 ustawy PZP oraz aktualnie zapadającymi wyrokami Krajowej Izby Odwoławczej. I tak, m.in.:

1. **Wyrok KIO z dnia 09.06.2025 r. w połączonych do wspólnego rozpoznania sprawach KIO 1081/25, KIO 1083/25, gdzie Izba po dogłębnym zbadaniu problemu analogicznych postanowień jak w przypadku tego Postępowania, nakazała Zamawiającemu: „zmianę wymagania w zakresie obowiązku wykonawcy osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz sposobu ustalenia kary umownej za nieosiągnięcie tego poziomu — przez dostosowanie tego wymagania oraz kary do realnych możliwości osiągnięcia tego parametru w ramach realizacji umowy, z uwzględnieniem odpowiedzialności zamawiającego za poziom udziału odpadów niesegregowanych w całym strumieniu odbieranych odpadów”. Powyższe rozstrzygnięcie Izby zapadło wobec stwierdzenia, że świadczeniem niemożliwym jest ustalenie w OPZ i w umowie, że Wykonawca zobowiązany jest do osiągnięcia poziomu recyklingu w latach 2026-2027 na terenie Gminy Wrocław na poziomie 56% i następnie 57%. Świadczenie to jest obiektywnie niemożliwe - każdy z potencjalnych Wykonawców nie jest w stanie osiągnąć poziomu recyklingu na tak wysokim poziomie, takiego poziomu. Sam Zamawiający, w oparciu o dane historyczne, konstruując takie postanowienia umowne działa w stanie pełnej świadomości, że nie jest możliwe osiągnięcie poziomów recyklingu. W konsekwencji powyższego ustanowienie kar umownych przez Zamawiającego we wzorze umowy za nieosiągnięcie niemożliwego do osiągnięcia poziomu recyklingu, stanowi rażące naruszenie przepisów ustawy pzp i jako takie musi być usunięte.**
2. Wyrok z dnia 28.10.2024 r. w sprawie o sygn. KIO 3638/24, w którym Krajowa Izba Odwoławcza nakazała

Zamawiającemu usunięcie § 11 ust. 1-3 i §14 ust. 1 projektowanych postanowień umownych. KIO podało: „O ile KIO nie neguje możliwości nałożenia na wykonawców obowiązku osiągnięcia poziomów recyklingu wynikających z ustawy, bo zamawiający ma prawo powierzyć zadanie publiczne innemu podmiotowi, a w tym zakresie przenieść na ten podmiot ciężące na nim obowiązki, to jednak zamawiający ma szerszy wachlarz odpadów, które pozwalają mu osiągać poziomy recyklingu co wynika z par. 3 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu obliczania poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych z dnia 3 sierpnia 2021 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1530), bowiem w przypadku obliczania poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych przez gminy uwzględnia się odpady komunalne: 1) odebrane z terenu danej gminy zarówno przez gminę, jak i przez podmiot, o którym mowa w art. 9g ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach; 2) zebrane z terenu danej gminy zarówno przez gminę, jak i przez innych zbierających odpady komunalne. Co więcej jak słusznie podnosił odwołujący zamawiający ma szerszą niż wykonawca możliwość wpływu na podniesienie jakości segregacji przez mieszkańców, czy to przez nakładania mandatów za nieprawidłową segregację, czy prowadzenie akcji edukacyjnych. A mimo to nie był w stanie osiągnąć nawet poziomu 35%, a chce aby poziom 55% osiągnął wykonawca. Oczywiście w umowie zamawiający może zawrzeć postanowienia służące dyscyplinowaniu wykonawcy do wykonywania usługi na jak najwyższym poziomie jakości, w tym dążenia do osiągnięcia celów ustawowych. Natomiast w tej sprawie materiał dowodowy pokazuje, że to zobowiązanie nie jest możliwe do wykonania, co w ocenie KIO bardziej niż przywołane przez odwołującego przepisy wskazuje na pierwotną niemożność świadczenia na oczekiwanym przez zamawiającego poziomie jakości, czego ma świadomość zamawiający. W ocenie KIO zatem jeśli dokonać odesłania przez art. 8 ust. 1 ustawy do przepisów kodeksu cywilnego to ten stan faktyczny nadaje się do subsumpcji pod normę art. 387 par. 1 kc. Z tego względu KIO nakazała zamawiającemu usunięcie par. 11 ust. 1 - 3 i par. 14 ust. 1 PPU. Zamawiający obowiązek dążenia do osiągnięcia poziomów recyklingu powinien albo dostosować do faktycznie realnego poziomu, albo dostosować poziom kar nakładanych na wykonawcę, w taki sposób, aby dyscyplinowały wykonawcę i zachęcały do prawidłowej realizacji zamówienia, a nie karały za coś, co jest obiektywnie niemożliwe do osiągnięcia. KIO na podstawie art. 554 ust. 6 ustawy może wyłącznie nakazać wykreślenie tych postanowień umownych, pozostawiając zamawiającemu decyzję o tym, w jakim kierunku będzie dążył do umożliwienia wykonawcy realizacji tej umowy na realnym poziomie jakości”.

3. Wyrok KIO z dnia 31 stycznia 2024 r., w którym Krajowa Izba Odwoławcza uznała, że: „w świetle poczynionych wyżej ustaleń Izba stwierdziła, że Zamawiający poprzez obciążenie wykonawcy karą umowną w wysokości odpowiadającej ewentualnej karze pieniężnej nakładanej na gminę, niezasadnie przerzucił w całości ryzyko kontraktowe związane z nieosiągnięciem wymaganych poziomów recyklingu na wykonawcę”. Dalej Izba stwierdziła, że Zamawiający przewidział kary umowne w wysokości odpowiadającej karom pieniężnym, jakie mogą być na niego nakładane w razie nieosiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu (art. 9z ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach), niemniej sytuacja Zamawiającego i wykonawcy realizującego niniejsze zamówienie nie jest jednak taka sama. To powoduje, że w przypadku Zamawiającego ryzyko nieosiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu, a w efekcie - bycia obciążonym karą pieniężną, jest znacznie mniejsze niż w przypadku wykonawcy. Po drugie, zgodnie z przepisami art. 9ze ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a., Zamawiający może też ubiegać się o zawieszenie, a następnie umorzenie kary pieniężnej za nieosiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu lub o odstąpienie od jej nałożenia, a tym samym może uniknąć tej kary, jeżeli ziszcza się przesłanki zawarte w ww. przepisach (podjęcie działań naprawczych, usunięcie przyczyn nałożenia kary, brak zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz środowiska). Powyższe korzystne dla Zamawiającego możliwości, w myśl postanowień projektu umowy, nie wpłyną jednak na podstawę naliczenia kary umownej wykonawcy. W konsekwencji Izba uznała, że nie jest uzasadnione, aby kara umowna w wysokości odpowiadającej ewentualnej karze pieniężnej nakładanej na Zamawiającego obciążała w całości wykonawcę. Jest to sprzeczne zarówno z zasadami współżycia społecznego (art. 5 kc.), jak i z zasadą swobody umów (art. 353 (1) kc). W świetle poczynionych wyżej ustaleń Izba stwierdziła, że Zamawiający poprzez obciążenie wykonawcy karą umowną w wysokości odpowiadającej ewentualnej karze pieniężnej nakładanej na gminę, niezasadnie przerzucił w całości ryzyko kontraktowe związane z nieosiągnięciem wymaganych poziomów recyklingu na wykonawcę. Ryzyko to, zdaniem Izby, powinno zostać rozłożone pomiędzy Zamawiającego i wykonawcę, i w konsekwencji Izba nakazała obniżenie wysokości kar umownych o połowę”.

W tym miejscu nie sposób nie wspomnieć o wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych, sygn. akt XXIII Zs 96/25 z dnia 15 października 2025 r., którym wyrokiem Sąd

zmienił pkt 14.1. zaskarżonego wyroku KIO rozstrzygnięcia sprawach o sygnaturach: KIO 1056/25, KIO 1057/25, KIO 1058/25, KIO 1059/25, KIO 1060/26, KIO 1061/25, KIO 1075/25, KIO 1076/25, KIO 1077/25, KIO 1078/25, KIO 1080/25, KIO 1081/25, KIO 1082/25, KIO 1083/25, KIO 1085/25, KIO 1086/25, KIO 1087/25 KIO 1088/25 KIO 1089/25, KIO 1090/25 z dnia 9 czerwca 2025, w ten sposób, że:

— nakazał Zamawiającemu usunięcie z dokumentacji zamówienia postanowień nakładających na wykonawców obowiązek osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu wyrażonego procentowo w stosunku do ilości odebranych odpadów;

— nakazał Zamawiającemu wykreślenie z dokumentacji zamówienia wszelkich postanowień dotyczących nakładania kar umownych na wykonawcę za nie osiągnięcie poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, w tym w szczególności § 15 ust. 2 pkt 14 lit.o) projektu umowy;

Wobec powyższego, wnosimy o zmianę postanowień § 18 ust. 2) umowy poprzez:

- > wykreślenie postanowień o karze umownej naliczanej wykonawcy za nieosiągnięcie poziomów recyklingu, ewentualnie
- > obniżenie wysokości kary umownej o 1/2 tj. wysokość kar umownych będzie stanowiła nie więcej niż / wysokości kar nałożonych na Zamawiającego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska na podstawie stosownych przepisów prawa

W przypadku dokonania przez Zamawiającego zmian w zakresie kary umownej za nieosiągnięcie poziomów recyklingu wnosimy o dokonanie zmian w dokumentacji zamówienia tam gdzie mowa jest o obowiązku osiągania poziomów recyklingu na zapisy o dążeniu wykonawców do osiągnięcia przez gminę ustawowych poziomów recyklingu.

Odpowiedź:

Zamawiający informuje, że wyroki KIO, wyroki sądów nie są w Polsce źródłem obowiązującego prawa.

Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP ust.1 - Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia.

Zamawiający zmienia w dokumentacji zamówienia § 18 ust. 2 poprzez obniżenie wysokości kary umownej o 1/2 tj. wysokość kar umownych będzie stanowiła nie więcej niż / wysokości kar nałożonych na Zamawiającego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska na podstawie stosownych przepisów prawa.

Pytanie nr 2.

Specyfikacja Warunków Zamówienia

Zamawiający w ust 3 pkt 3.1) zamieścił Uwagę o treści:

" UWAGA:

Zamawiający wymaga, aby Wykonawca przy realizacji zamówienia zapewnił roczny udział pojazdów co najmniej na poziomie określonym w art. 68a z ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych."

Konsekwencją powyższego zapisu w SWZ jest Załącznik 12 do SWZ o spełnieniu wymogu z art. 68 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 o elektromobilności i paliwach alternatywnych.

Ustawa na którą Zamawiający się powołuje została zastąpiona Ustawą z dnia 21 listopada 2024r o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw.

Czy zatem Zamawiający zmieni zapis w SWZ dostosowując wymagania wobec Wykonawcy wynikające z obecnie obowiązujących przepisów prawa?

Odpowiedź:

W postanowieniach ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych faktycznie został zmieniony art.68, ale wartym zauważenia jest fakt, że wyżej cytowany art.68 dotyczy - Udziału pojazdów elektrycznych we flotach pojazdów służbowych organów administracji państwowej, a z treści art.68 ust.1 wynika, że „Naczelnym lub centralnym organem administracji państwowej, o którym mowa w art. 34, zapewnia, aby udział pojazdów elektrycznych we flocie użytkowanych pojazdów samochodowych w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu

drogowym wynosił co najmniej: pkt1)10% - od dnia 1 stycznia 2022 r.

Nowelizacja wprowadziła zmianę w brzmieniu art. 35 ust. 1 ustawy o.e.i.p.a., w wyniku której gmina, powiat lub województwo – od 1 stycznia 2025 r. – **ma zapewnić, aby udział pojazdów elektrycznych we flocie użytkowanych pojazdów w obsługującym ją urzędzie wynosił co najmniej 22%** (a nie jak zakładano wcześniej 30%) liczby użytkowanych pojazdów. Obowiązek ten dotyczy wyłącznie jednostek samorządu terytorialnego mających co najmniej 50.000 mieszkańców.

Bez zmian pozostały wytyczne zawarte w art. 68a i 68b ustawy o.e.i.p.a. Przepisy te są skierowane do wszystkich zamawiających zobowiązanych do stosowania ustawy Pzp, a więc także zamawiających sektorowych oraz jednostek samorządu terytorialnego bez względu na liczbę mieszkańców.

Konieczność stosowania wymagań, zgodnie z art. 68b ustawy o.e.i.p.a., obejmuje trzy przypadki:

- 1) zamówienia o wartości równej lub przekraczającej progi unijne, udzielane na podstawie ustawy Pzp zgodnie z umową sprzedaży, leasingu, najmu lub dzierżawy z opcją zakupu pojazdu samochodowego przez zamawiającego;
- 2) usługi w zakresie drogowego publicznego transportu zbiorowego o wartości przekraczającej wartość progową określoną w art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 1370/2007, czyli 1.000.000 euro. W sytuacji, gdy udzielone bezpośrednio zamówienie prowadzące do zawarcia umowy o świadczenie usług publicznych dotyczy małego lub średniego przedsiębiorstwa eksploatującego nie więcej niż 23 pojazdy, ta wartość wzrasta do 2.000.000 euro;
- 3) udzielane na podstawie ustawy Pzp zamówienia o wartości równej lub przekraczającej progi unijne, pod warunkiem, że ich przedmiotem są usługi oznaczone następującymi kodami Wspólnego Słownika Zamówień (CPV):

- CPV 60112000-6, w zakresie publicznego transportu drogowego,
- CPV 60130000-8, w zakresie specjalistycznego transportu drogowego osób,
- CPV 60140000-1, nieregularny transport osób,
- CPV 90511000-2, wywóz odpadów,
- CPV 60160000-7, drogowy transport przesyłek pocztowych,
- CPV 60161000-4, w zakresie transportu paczek,
- CPV 64121100-1, dostarczanie poczty,
- CPV 64121200-2, dostarczanie paczek.

Kategorie pojazdów, względem których należy przestrzegać wymogów z art. 68b ustawy o.e.i.p.a., wymienia art. 68a ustawy o.e.i.p.a.

Pytanie nr 3:

Specyfikacja Warunków Zamówienia:

Zamawiający w Rozdziale 12.4 ppkt k) SWZ zamieścił wpis o treści:

Wykaz podmiotowych środków dowodowych, potwierdzających brak podstaw wykluczenia i spełnianie warunków udziału w postępowaniu: „oświadczenia Wykonawcy o aktualności informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 125 ust. 1 ustawy PZP, w zakresie podstaw wykluczenia z postępowania wskazanych przez Zamawiającego - według wzoru stanowiącego załącznik Nr 2a do SWZ”

Wskazany załącznik Nr 2a do SWZ nie został dodany i umieszczony na stronie internetowej do załączników przygotowanych przez Zamawiającego

Wnosimy o dodanie brakującego Załącznika.

Odpowiedź:

Zamawiający zamieszcza załącznik nr 2a do SWZ.

Jednocześnie w wykazie załączników do SWZ zamawiający dodaje załącznik nr 2a - Oświadczenie Wykonawcy o aktualności informacji zawartych w oświadczeniu o niepodleganiu wykluczeniu i spełnieniu warunków udziału w

postępowaniu.

Pytanie nr 4:

Załącznik nr 1 do SWZ - Formularz ofertowy

Pkt 2 ppkt 6) zawiera wpis:

„Oświadczam/oświadczamy, że zatrudnię/zatrudnimy na umowę o pracę osoby, o których mowa w SWZ oraz w projekcie umowy (załącznik nr 11 do SWZ).”

Jednocześnie Zamawiający wśród załączników umieszczonych na stronie internetowej załączył Załącznik nr 11 do SWZ dotyczący Podmiotu Udostępniającego Zasoby.

Natomiast Projekt umowy stanowi Załącznik nr 8.

Wnosimy o dokonanie stosownych korekt w numeracji załączników, ewentualnie dodatnie właściwego Załącznika.

Odpowiedź:

Pkt 2 ppkt. 6 – formularza ofertowego otrzymuje brzmienie

Oświadczam/oświadczamy, że zatrudnię/zatrudnimy na umowę o pracę osoby, o których mowa w SWZ oraz w projekcie umowy (załącznik nr 8 do SWZ).

Zamawiający zamieszcza poprawiony załącznik formularza ofertowego.

Pytanie nr 5:

Załącznik nr 7 do SWZ - Opis przedmiotu zamówienia pkt I Charakterystyka Gminy:

W tabeli nr 1 Zamawiający w podsumowaniu podał liczbę obsługiwanych nieruchomości podając cyfrę 1528.

Natomiast pod tabelą nr 3 zamawiający podał poniższą informację:

„Na dzień 31.12.2024 r. obsługiwane były 1480 nieruchomości zamieszkałe z terenu Gminy Piątek”

W związku z powyższym prosimy o wskazanie właściwej liczby nieruchomości zamieszkałych do obsługi przez Wykonawcę.

Odpowiedź:

Właściwa liczba nieruchomości zamieszkałych do obsługi przez Wykonawcę to 1528.

Pytanie nr 6:

Załącznik nr 8 do SWZ – projektowane postanowienia umowy - § 20 ust. 1 pkt. 1) -3):

Zamawiający w § 20 ust 1 pkt 1) - 3) projektowanych postanowień umownych, napisał, że:

„1. Wynagrodzenie Wykonawcy może zostać zwaloryzowane dla oddania zmiany (wzrostu lub spadku) cen materiałów lub kosztów związanych z realizacją zamówienia, z tym zastrzeżeniem, że:

- 1) minimalny poziom zmiany ceny materiałów lub kosztów, uprawniający strony umowy do żądania waloryzacji wynagrodzenia wynosi 5% w stosunku do cen lub kosztów z miesiąca, w którym złożono ofertę Wykonawcy;
- 2) przez zmianę ceny materiałów lub kosztów rozumie się wzrost odpowiednio cen lub kosztów, jak i ich obniżenie, względem ceny lub kosztu przyjętych w celu ustalania wynagrodzenia wykonawcy zawartego w ofercie;
- 3) poziom zmiany wynagrodzenia zostanie ustalony na podstawie miesięcznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych od 1982 r. ogłoszonego

w komunikacie prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ustalonego w stosunku do miesiąca, w którym została złożona oferta Wykonawcy; poziom zmiany będzie stanowił różnicę ceny materiałów lub kosztów ogłoszonych w komunikacie prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z miesiąca, za który wnioskowana jest zmiana, a poziomem cen materiałów/kosztów wynikających z komunikatu Prezesa GUS za miesiąc, w którym została złożona oferta Wykonawcy. W przypadku, gdyby wskaźniki przestały być dostępne, zastosowanie znajdą inne, najbardziej zbliżone, wskaźniki publikowane przez Prezesa GUS.

W ocenie Wykonawcy sposób ukształtowania § 20 ust. 1 pkt 1)-3) wzoru umowy zasad regulujących mechanizm waloryzacji, narusza równowagę stron umowy, nie zapewnia ekwiwalentności świadczeń stron umowy i przerzuca na wykonawcę ryzyka związane ze zmianą kosztów wykonania przedmiotu zamówienia w okresie 24 miesięcy jego realizacji.

Zgodnie z powyżej cytowaną klauzulą Wykonawca może wnioskować o zmianę cen w sytuacji gdy wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w ujęciu miesięcznym, ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego (dalej: GUS) ustalonego w stosunku do miesiąca, w którym została złożona oferta Wykonawcy, wzrośnie o co najmniej 5%. To właśnie tak wysoki próg zmiany 5 %, w ocenie Wykonawcy jest założeniem nierealnym i w konsekwencji czyni tak ukształtowaną klauzulę waloryzacyjną.

Określona przez Zamawiającego klauzula waloryzacyjna nie odpowiada wymaganiom ustawy. W świetle art. 439 ust. 1 pzp. umowa, której przedmiotem są roboty budowlane, dostawy lub usługi, zawarta na okres dłuższy niż 6 miesięcy, zawiera postanowienia dotyczące zasad wprowadzania zmian wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy w przypadku zmiany ceny materiałów lub kosztów związanych z realizacją zamówienia. Postanowienia te muszą gwarantować realną możliwość podwyższenia wynagrodzenia. Tym samym Zamawiający, sporządzając wzór umowy, powinien ukształtować jej zapisy w sposób adekwatny do bieżącej sytuacji gospodarczej, uwzględniając aktualne wskaźniki ekonomiczne oraz prognozy. Zapisy postanowień umownych powinny urzeczywistniać nie tylko zasadę proporcjonalności, ale także zasadę przejrzystości. Oznacza to, że powinny być sformułowane w sposób jasny i zrozumiały, umożliwiając zastosowanie tych postanowień w praktyce na etapie realizacji umowy.

Ustanowione przez Zamawiającego warunki waloryzacji wynagrodzenia naruszają równowagę stron umowy, nie zapewniają ekwiwalentności świadczeń stron umowy i w nieproporcjonalny sposób przenoszą na wykonawcę ryzyka związane ze zmianą kosztów wykonania przedmiotu zamówienia. Umowa zawierana jest na okres 24 miesięcy. W sytuacji gdy waloryzacja dokonywana będzie dopiero gdy miesięczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ustalony w stosunku do miesiąca, w którym została złożona oferta Wykonawcy przekroczy 5%, to postanowienia umowne nie umożliwiają zrealizowanie celu, jakemu ma służyć przepis art. 439 pzp. Waloryzacja na zasadach ustalonych w Umowie ma charakter iluzoryczny.

Ww. klauzula waloryzacyjna, oznacza, że wykonawca zmuszony jest do samodzielnego finansowania wszelkich zmian cen przez być może cały okres obowiązywania umowy, tj. 24 miesiące.

W tym miejscu wskazać należy jak kształtowały się zmiany wskaźników zmiany cen i towarów konsumpcyjnych w ujęciu miesięcznym w roku 2025:

Miesięczne wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych od 1982 r.

Pod tabelą dostępne są dane w formacie .xlsx i .csv

Wyszczególnienie	Rok	MIESIĄCE											
		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12
	2025	101,0	101,3	101,5	101,9	101,7	101,8	102,2	102,2	102,2			

Powyższe dane pokazują, że wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w ujęciu miesięcznym nie wzrośnie o co najmniej 5%, w stosunku do miesiąca, w którym została złożona oferta Wykonawcy, z tego względu, że powyższe dane obrazują, że wskaźnik ten nie wzrasta w tak dynamiczny sposób jak wskazują na to postanowienia umowy.

Dla przykładu, wskaźnik ten licząc od miesiąca stycznia 2025 r. do miesiąca września 2025 r. wzrósł łącznie o 1,2%. Umowa będzie wykonywana w okresie dynamicznych zmian gospodarczych, co stanowi fakt powszechnie znany. Wykonawca nie jest w stanie przewidzieć jak będzie się kształtować poziom cen w latach 2026 - 2027. Doświadczenia ostatnich lat pokazują, że opieranie się na projekcjach i przewidywaniach nie jest właściwym podejściem. Sytuacja ekonomiczna i gospodarcza jest bardzo chwiejna, co może się przełożyć bezpośrednio na nieprzewidywany wzrost cen w krótkim okresie czasu. Z tych przyczyn zasady odnoszące się do waloryzacji powinny być dostosowane do dynamicznie zmieniających się realiów wykonywania umowy.

Zatem, próg wzrostu cen w sytuacji wzrostu ceny materiałów lub kosztów w ujęciu miesięcznym związanych z realizacją zamówienia o co najmniej 5% jest dodatkowym nierealnym wręcz do spełnienia wymogiem. Bowiem zgodnie z prognozami ekonomicznymi, w skali całego roku, ceny mają wzrosnąć o około 3%, natomiast Zamawiający ustanowił próg miesięczny wzrostu 5 %.

Zatem, na podstawie tylko aktualnych wskaźników można wnioskować że relacja pomiędzy ww. wskaźnikami wzrostu, o których mowa w § 20 ust. 1 pkt 1)-3) wzoru umowy Wzrostu umowy nie przekroczy progu wzrostu 10% w całym okresie, w których będzie realizowana usługa, pomimo faktu, że ceny materiałów i kosztów związanych z realizacją kontraktu będą rosły (fakt notoryjny). Dlatego też Wykonawca nie będzie mógł domagać się zmiany wynagrodzenia umownego.

Tymczasem przedmiotowe zamówienie będzie realizowane przez okres 24 miesiące, a Wykonawca nie wie i obiektywnie nie ma możliwości pozyskania wiedzy co do tego, w jaki sposób, przez cały ten okres, kształtować się będzie poziom cen.

Niemniej, dla Wykonawcy, który złoży ofertę w tym postępowaniu, nawet pomimo utrzymywania się wskaźników wzrostu cen na relatywnie niskim (jednocyfrowym) poziomie, oznaczać to będzie wciąż wzrost cen każdego roku. Mając na uwadze dynamicznie zmieniającą się sytuację gospodarczą- wykonawca stoi na stanowisku, że Zamawiający powinien być wziąć pod uwagę powyższe okoliczności i stworzyć wzór umowy w taki sposób, aby umowa mogła zostać elastycznie dostosowana do aktualnej rzeczywistości gospodarczej.

Wobec powyższego wnioskujemy o zmianę ww. klauzuli waloryzacyjnej poprzez:

- > umożliwienie Wykonawcom złożenie wniosku o waloryzację w sytuacji gdy wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w ujęciu miesięcznym ustalonego w stosunku do miesiąca, w którym została złożona oferta Wykonawcy, wzrośnie o co najmniej 3 %, w stosunku do wysokości tego wskaźnika w pierwszym dniu realizacji umowy.

Odpowiedź:

Zamawiający podtrzymuje zapisy SWZ.

Zamawiający informuje, że pytania oraz odpowiedzi na pytania oraz zmiany SWZ z załącznikami stają się integralną częścią SWZ i będą wiążące przy składaniu ofert.

BURMISTRZ
Anna Matusiak
Anna Matusiak